

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci navrhovatele **P. Š.**, proti odpůrcům **1) Státní volební komisi**, se sídlem Náměstí Hrdinů 3, Praha 4, **2) Ing. K. K.**, v řízení o volební stížnosti navrhovatele ze dne 3. 11. 2008, o námitce podjatosti uplatněné navrhovatelem,

t a k t o :

Soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Vojtěch Šimíček, JUDr. Josef Baxa, Mgr. Jan Passer, JUDr. Petr Průcha, JUDr. Milada Tomková, JUDr. Jaroslav Vlašín a Mgr. Daniela Zemanová **n e j s o u v y l o u č e n í** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. Vol 8/2008.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním ze dne 3. 11. 2008, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 5. 11. 2008, označeným jako „*Porušení pravidel svobodné soutěže demokratických politických stran*“, navrhovatel brojil proti průběhu voleb do Senátu Parlamentu České republiky v roce 2008.

K vyrozumění o složení senátu ze dne 10. 11. 2008 vznesl navrhovatel v podání ze dne 14. 11. 2008 mimo jiné též námitku podjatosti vůči celému sedmičlennému senátu Nejvyššího správního soudu ve věcech volebních. Uvedl, že vzhledem k nedostatku času a relevantních informací bylo vodítkem pro podání námítky podjatosti rozhodnutí téhož senátu ve věci volební stížnosti navrhovatele A. Z., vedené pod sp. zn. Vol 5/2008. Zamítnutím této volební stížnosti z důvodu nepříslušnosti Nejvyššího správního soudu byla porušena ústavně zaručená práva navrhovatele. Volební senát se nezabýval materiální stránkou věci, tedy podstatou volební stížnosti, z důvodu procesní ekonomie. Nejvyšší správní soud však měl již na počátku řízení o své nepříslušnosti informovat navrhovatele a poté věc postoupit věcně a místně příslušnému orgánu státní moci, a to i z úřední povinnosti. Vzhledem k těmto skutečnostem nemá navrhovatel záruku, že stejný senát rozhodne v jeho věci spravedlivě a nestranně. Dále vyjádřil přání, aby v jeho věci nerozhodovali soudci, kteří byli za minulého režimu členy KSČ, kteří se podíleli na výkonu státní moci od ONV výše, funkcionáři soudu na všech úrovních a soudci myšlenkově či jinak v současnosti napojení na ČSSD a KSČM.

Ve svém vyjádření k podané námitce podjatosti dotčení soudci shodně uvedli, že k věci, k účastníkům, ani k jejich zástupcům nemají žádný poměr a nejsou jim známy žádné skutečnosti, jež by mohly vzbuzovat pochyby o jejich podjatosti.

Věc byla v souladu s § 8 odst. 5 s. ř. s. (srov. č. 49/2004 Sb. NSS), předložena k rozhodnutí jinému senátu Nejvyššího správního soudu, který shledal námitku podjatosti nedůvodnou.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání

nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Podjatost soudce zasahuje do principu nezávislosti soudce, neboť nestrannost soudce tento princip předpokládá. Samotný pojem soudce totiž s sebou nese atribut nezaujatosti a nestrannosti a bez toho, že by se nepředpokládal, nebylo by důvodu ani pro konstituování soudní moci jako jednoho z pilířů demokratické společnosti. Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (článek 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána soudu příslušnému a přikázána soudu, resp. soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16, www.nssoud.cz).

V projednávané věci Nejvyšší správní soud nezjistil žádný z důvodů pro vyloučení soudců, jak jsou vymezeny v § 8 odst. 1 s. ř. s. Pokud navrhovatel zpochybňuje nepodjatost dotčených soudců z důvodu jejich rozhodnutí v jiné věci [vedené pod sp. zn. Vol 5/2008; v tomto případě Nejvyšší správní soud odmítl návrh navrhovatele A. Z. pro nepřípustnost dle § 46 odst. 1 písm. d) a § 92 s. ř. s., neboť byl podán u věcně nepřislušného soudu], nejde o tvrzení způsobilé vyvolat pochyby o nepodjatosti těchto soudců. Nutno vycházet z toho, že podle platné právní úpravy důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v jeho rozhodování v jiných věcech, a to ani v případě, že by snad tento postup v jiných věcech nebyl správný.

Navrhovatelovo „přání“, aby v jeho věci nerozhodovali soudci spjatí s KSČ, soudci podílející se za minulého režimu na výkonu státní moci, soudní funkcionáři či soudci v současnosti inklinující k ČSSD a KSČM, nelze považovat za relevantní, argumentačně podložené a v souladu s § 8 odst. 5 s. ř. s. uplatněné tvrzení, z něhož by bylo možno alespoň usuzovat na jakýkoliv, byť i jen vzdálený, osobní vztah dotčených soudců k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům ve smyslu výše citovaného ustanovení soudního řádu správního.

Žádnými dalšími konkrétními skutečnostmi, které by nasvědčovaly důvodům podjatosti pro poměr uvedených soudců k věci nebo k účastníkům řízení, námitka odůvodněna nebyla, stejně tak z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud žádné skutečnosti nasvědčující podjatosti nezjistil. Okolnosti, ze kterých žalobce dovozuje podjatost, tak nelze bez přistoupení dalších faktů považovat za skutečnosti, jež by svědčily o existenci zvláštního poměru uvedených soudců k navrhovateli, odpůrcům či k věci samé, pro nějž by měl mít Nejvyšší správní soud pochybnosti o jejich nepodjatosti. Za situace, kdy rovněž dotčení soudci vyloučili existenci skutečností, jež by mohly být důvodem k jejich podjatosti, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. listopadu 2008

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu